

Tidens Krav
GRUNNLAGT 1906Sjefredaktør: Tore Dyrnes
Nyhetsredaktør: Bent Botten
Politisk redaktør: Åge A. Olsen
Vaktsjef denne utgave: Leif Harberg**Jeg måtte altså bli 50 før jeg kom meg på mitt første fylkesting. Jeg ble ikke skuffet, det ble akkurat en så stor skuffelse som jeg hadde håpet.**

ARILD MYHRE

Godt nytt fra indre

■ ■ Tirsdag innkalte administrerende direktør Kjell Larsen i Pipelife Norge i Surnadal til pressekonferanse. Bakgrunnen var at eierne i forrige uke hadde informert Larsen og teknisk sjef Hans Mogstad om at de hadde godkjent ytterligere investeringer ved konsernets anlegg i Surnadal.

■ ■ Rent konkret skal fabrikkens utvides med 1.500 kvadratmeter. I tillegg skal det lages en ny innkjøring og bedre lagerplass. For Surnadal betyr dette at det er vilje til å satse på anlegget i Surnadal. Det er godt nytt for både ansatte og indre Nordmøre.

■ ■ Pipelife Norge er en del av industrieventyret i forbindelse med produksjon av plastrør på indre Nordmøre. Dette er en produksjon som har lange tradisjoner. Industrien har i alle år vist stor innovasjonskraft og omstillingsevne. Det gjør Surnadal til senter et senter for produksjon av plastrør i Norge.

■ ■ Pipelife Norge har to fabrikker. I tillegg til Surnadal, ligger det også et anlegg i Stathelle. Omsetningen vil i år bli rundt 800 millioner kroner, noe som er rekord. I Surnadal har selskapet 100 ansatte, i Stathelle 40.

■ ■ I går kom enda en glad-nyhet fra næringslivet i Surnadal. Selskapet Powder Tech som driver med avansert overflatebehandling rettet mot marin sektor og olje- og gassindustrien, har fått inn nye eiere, som kan bidra til å utvikle selskapet videre.

■ ■ For Nordmøre som helhet er det viktig å utnytte vekstkraften i oljenæringen med utgangspunkt i det som skjer fra Aukra i sør til Tjeldbergodden i nord. I tillegg vil det være viktig å se på synergier mellom verdens fremste maritime miljø på Sunnmøre, ingeniørmiljøet i Romsdal og oljevirkksomheten på Nordmøre. Nettopp bedrifter som Powder Tech kan bidra til å utnytte dette potensialet. Det skal derfor bli spennende å følge selskapet i tiden framover.

■ ■ ■

Slutt for Biowood?

■ ■ Eierne av Biowood har gitt seg selv en frist på 30 dager for å avgjøre selskapets videre skjebne. Verdier for flere hundre millioner kroner kan virke tapt. Mest sannsynlig går det mot en nedlegging.

■ ■ Dette er trist både for ansatte og for Averøy som kan miste 40 arbeidsplasser. Det er også trist i forhold til framtidig vilje til å satse på utvikling av bærekraftige energiløsninger. Skal vi løse de klimautfordringene vi står foran, er vi helt avhengig av at noen går foran.

44 DAGER
IGJEN

Sykehuskamp: Fylkesordfører Jon Aasen (helt til venstre), Toril Melheim Strand (fra venstre), Helge Orten, Anne Dyb Liaaen, Torgeir Dahl, Frank Sve, Margareth Hoff Berg og Steinar Reiten greier ikke dra sammen.

FOTO: ROALD SEVALDSEN

Rapport fra Balkan

Møre og Romsdal fylkesting minner om Jugoslavias siste dager. Bare uten Tito.

Her har vi det kommende Kroatia, Sunnmøre. De som aldri har latt seg pelle på nesen av Beograd (Molde). De som er representert med egen gruppe i fylkestinget. Et folkeslag som i lystig lag egentlig viser seg å ha sansen for Big Brother-Ramsys bramfrie visjon om at «hæile Moilde skulle vore sprrrrængt i lufta».

HER, på Norges balkanhjørne, har vi også det som en gang var Møre og Romsdals kosovoalbanere. Vi, som jevnlig skal finne oss i å bli tappet for alt hva makten i Beograd måtte behøve. Vi, som synes å ha satset alt på at Jonas Gahr Støre skal kirurgbombe Fylkeshusa, Molde næringsforening og rådhuset til fornøft i sykehussaken.

JEG MÅTTE altså bli 50 før jeg kom meg på mitt første fylkesting. Jeg ble ikke skuffet, det ble akkurat en så stor skuffelse som jeg hadde håpet. Hotellet var fint og maten god. Ellers lignet Geiranger et sted der man må delta for å passe på plassen sin i ymse køer. Det er en jevn kamp om ikke å bli fratatt noe – av sin egen nabo.

MØRE OG ROMSDAL fylkesting er et sted der egeninteressen kan dras så langt at selv de som gir avkall på bysykehuset sitt for å møtes et sted på midten, anklages for å stemme etter postnummer. Det som kunne vært den viktigste arenaen for faglig basert samarbeid i en fruktbar region i eksplosiv vekst, blir et sted for å døyve krigsnervene i baren, krige, heve møte- og reisegodtgjørelse og komme seg hjem.

– **IKKE FLERE** blogger i kveld. Det har vi ikke helse til, roper en humorfylt fylkesrådmann Ottar B. Guttelvik på ferga hjem. Mysteriet er at det lille mindretallet som end-

SYKEHUSBLOGG

ARILD MYHRE
JOURNALIST

te opp med å dele Molde-administrasjonens argumenter for bynært sykehus, med få unntak hadde tilhørighet til Molde og Romsdal. I ettertid fremstår saksforberedelsen akkurat som det jeg mente den var – et nytt, forsøk på å fremme Beograds interesser på det som en gang var Kosovos bekostning. Det får byråkratmakten tåle å høre, når den er satt til å ivareta hele fylket.

FYLKESKOMMUNEN har så liten legitimitet tilbake i befolkningen på Nordmøre at en for anledningen inhabil Guttelvik ikke har en snøballs sjanse i helvete til å fylle rollen som Tito hvis sykehussaken får det til å tippe over. Og det mistenker jeg at han – i motsetning til resten av administrasjonen – har sett for lengst.

HVIS DET ER slik at administrasjonsbyen Molde skal ha en slik gudbenådet rett til å stå først i køen ved enhver fordeling av offentlige arbeidsplasser, kan vi like godt kaste loss fra Møre og Romsdal. Vi har våre egne levedyktige og lønnsomme arbeidsplasser i oljeindustrien som ettertraktet basis. Vi er riktignok altfor små til å hevde oss alene, men vi kan samarbeide med akkurat dem vi vil for å utvikle Nordmøre videre.

FYLKESKOMMUNEN har selv gitt oss et kronargument. Molde og Kristiansund er så små byer at de ikke tåler at fellessykehuset flyttes ut til Gjemnes, advares det. Det har med andre ord ingen hensikt å bruke sykehuset til å bygge sammen Nordmøre og Romsdal til en region, fordi byene vil tape på det. Ja vel, nei. Hvis det er slik at selv de tre milene til Batnfjorden blir en uoverstigelig åsgardsreise, hvor

mye dårligere kan det da fungere for Nordmøre å være en del av Trøndelag?

RINDAL HAR allerede sagt farvel til Nordmøre i praksis, og kommuner som Surnadal, Halså og Aure har en halv fot over i Trøndelag, hovedsakelig i mangel av interne kommunikasjoner på Nordmøre. Også på Smøla heier flere på RBK enn MFK. Da er det bare Kristiansund, Averøy, Tingvoll og ytre deler av Gjemnes og Eide igjen. Frustrasjonen over å bli gjennomgående nedprioritert er ikke mindre her, hovedinntrykket er snarere tvert i mot.

SUNNDAL regner jeg dessverre som tapt til Romsdal. Det er nettopp resultatet av prioriteringer. Mens nordmøringene har måttet betale bompenger til sitt regionsenter i snart 30 år, og RV 70 som forbinder indre og ytre Nordmøre er i en forfatning som krever bruk av nyrebelte og nitroglyserintabletter, gikk det bemerkelsesverdig greit for sunndalingene å få ny, bomfri vei til Årø og Molde. Å få penger til tunnel gjennom Opdølstranda skulle derimot ta 40 år, og å få bundet Nordmøre sammen gjennom Halsafjordforbindelsen, skal nå gjøres så dyrt at det neppe vil skje i min levetid.

MENS det snart kan gå fire svære, nye og flotte ferger over Romsdalsfjorden, avspises det som en gang var Kosovo med en raklete, rykende samling av respatex-innredede jernbaljer. Noen er så gamle at det må dreies nye deler til maskinen når den med jevne mellomrom sukker og gir opp. Når vi klager, svarer Fjord1 i Molde med å ville avmontere hengedeket på de få nye fergene vi har, som om man vil sikre seg at køene av attstående bilar blir enda lengre og Nordmøre ikke får henge i hop.

Da kan det være greit å vite at vi, som en gang var kosovoalbanere, slett ikke er nødt til å være en del av dette.